

ANA VƏ ONUN ƏZİZ NİGARINA

Dənizin üstündə bir ulduz yandı,
Dalğalar vuruldu işartısına.
Oxudu, ağladı, qəmli dayandı,
Yalnız əzabları qalmışdı ona.

Kədərli qayalar, dumanlı sahil,
Gecənin qoynunda inləyirdilər.
Fikirli dayanıb onlar elə bil,
Qəmli dalğaları dinləyirdilər.

Fəryada dönmüşdü dənizin səsi,
Ulduzlar sularda yırgalanırdı.
Tənha məhəbbətin qəmli nəğməsi,
Qaya-qulaqlarda sığalanırdı.

O uzaq göylərin dərinliyində,
Sözlü dodaq kimi səyridi ulduz.
Həsrət mənzilində, əzab dilində,
Sanki öz dərđini deyirdi ulduz.

O mavi göylərdə silinməyib iz,
Uzaq bir həsrətin ağrısı qalır.
Kədərlə dinləyir göyləri dəniz,
Hiçqırır, inləyir, gözləri dolur...

ANALAR

Görün, nə aləmdir bizim analar,
 Biri övladına çırağım deyir.
 Görürsən o biri öz laylasında
 Pənahım, igidim, qoçağım - deyir.

Biri də: can bala, qulaq as, sənsiz,
 Sərt qışa çevrilər bahar, yaz sənsiz.
 Bəxtimin qapısı açılmaz sənsiz,
 Solar çiçək bağım, gül bağım, - deyir.

Bir ana səslənir: balam, ay balam,
 Mənim Günəş balam, mənim Ay balam.
 Dünyada tapılmaz sənə tay, balam,
 Sənsən ucalığım, Şalı dağım, - deyir.

Bir ana qaldırıb zilə səsini,
 Oxuyur ömrünün xoş nəğməsini.
 Öpüb dönə-dönə öz körpəsini,
 Ən gözəl çağımdır, bu çağım, - deyir.

Bir qonşu evdəsə cavan bir ana,
 Öz dilsiz ilkini basıb bağına.
 Böyük məhəbbətlə süd verir ona,
 Körpəmsiz olmasın qucağım, - deyir.

Bir ana dillənir: - Mənim ülkərim,
 Gözümün işığı, canım, ciyərim.
 Səninlə dağılır dərdim, kədərim,
 Sənsiz işıqlanmaz ocağım, - deyir.

Gəncliyim ötsə də, xoşbəxtəm yenə,
 Mahnılar qoşuram xalqa, vətənə.
 Hər yerdə ağsaqqal deyirlər mənə,
 Anamsa "gül balam, uşağım" - deyir.